

5. KATEHEZA

" ZOVE NA SUŽIVOT S NJIM"

TEMA KATEHEZE

- Vlastitim postojanjem i djelovanjem pokazati odgovor na Božji poziv.
- Promišljanje nad riječima iz Svetog Pisma koja govore o znakovima Božjeg poziva

SINTEZA KATEHEZE

1. Neslaganje, radikalnost, traženje autentičnosti osjećaji su koji mogu dinamizirati proces odrastanja i sazrijevanja
2. U temelju našeg života stoji poziv: živjeti znači odgovoriti. Stvoreni na sliku Božju, pozvani da budemo Njegova djeca, prepoznamo u Njegovom Sinu objašnjenje naše sudbine.
3. Isusov poziv održava živim postojanost na konkretan način. Odgovara na naša pitanja i istovremeno nam otvara nova vrata.
4. Isus ispunjava sve što mu je Otac povjerio. Isusov poziv uvijek govori: dati život, bilo putem svećeničkog ili redovničkog načina života, bilo putem posebnog posvećenja, bilo preko kršćanskog načina života.
5. Odgovor je slobodan, proizvoljan, kao što je slobodna Božja inicijativa. Pozitivan odgovor na Božji poziv uvijek daje nove smjernice.

TEKST

1. Ivan Pavao II. mladima

"Zapravo, Isus je ono što tražiš kada sanjaš sreću; On je taj koji vas čeka i koji je na našoj strani kada te druge stvari i osobe razočaraju. Ljepota odnosa Isusa Krista prema nama ono je što nas toliko privlači Njemu. Omogućuje nam utežiti žeđ za radikalnošću i ne pomiriti se sa svime što nam se nudi. On je taj koji nas usmjerava na skidanje svih onih životnih maski koje nas koče i zamagljuju život. Isus u našim srcima čita sve naše autotentične odluke koje drugi pokušavaju ugušiti. On vas potiče da sa svojim životima učinite nešto veliko; potiče na slijeđenje ideala i odbijanje i nepristajanje na prosječnost, na hrabrost komprometiranja s humanošću (Papa Ivan Pavao II., Svjetski dan mladih, Rim, kolovoz 2000.)

Svaki od nas trebao bi trebao zastati na trenutak i upitati se što je to što ispunjava naš život? Koji su to osjećaji koje pronalazimo u svome srcu? Ivan Pavao II. nije se ustručavao jasno interpretirati osjećaje mladog čovjeka i izreći tko je taj koga tražimo. "Isus je taj koga tražiš. On nas čeka. Njegova nas ljepota privlači. On nas potiče da skinemo maske. Rekneš li "da" Kristu, rekao si "da" najplemenitijim idealima. Ne boj se predati mu se u potpunosti. On će te voditi, On će ti dati snage da svaki dan iz situacije u situaciju ideš jači." Isusov poziv javlja se, čuje se u nama, a po našem načinu življenja vidi se jesmo li se odazvali tom pozivu. U našem nezadovoljstvu, traganju, našim željama i težnjama za radikalnim promjenama možemo prepoznati ono isto pitanje koje je Isus uputio učenicima Ivana Krstitelja: "Što tražite?" (Iv 1, 37). No, isto tako možemo prepoznati i odgovor koji su dali učenici: "Učitelju, gdje stanuješ?" (Iv 1,39). Učenici su dopustili da ih Isus dotakne i dopustili su mu da ih vodi.

2. Riječ Božja (Mk 1,16-20; Lk 9, 59-62; Iv 1, 35-42)

Postojati znači odgovoriti na poziv. Ne postojimo bez razloga, nismo stvoreni slučajno ili apsurdno. Gospodin za svakog od nas ima poseban plan, poznaje nas i zove nas našim imenom. Računa na nas jer nam želi povjeriti posebnu misiju: želi da budemo živi hram Njegove prisutnosti.

U temelju našeg života stoji poziv. Živjeti znači čuti taj poziv i biti dovoljno hrabar odgovoriti na nj. Pozvani smo da živimo kao djeca Božja. Ta, stvoreni smo na sliku Božju, a po Duhu Svetom smo sjedinjeni s Isusom Kristom. Tako nas snažno zove na suživot s Njim da samo poznavajući Njega možemo razmjeti sebe same i svoju sudbinu. Na Drugom Vatikanskom koncilu rečeno je: "Tajna čovjeka može se objasniti jedino tajnom Isusa Krista, pravim Bogom i pravim čovjekom." Teolog Henri de Lubac pak je rekao: "Sve dokle postojim, moja egzistencija nema drugačiji kraj osim samog Krista."

Da, djeca smo Božja, pozvani smo na suživot s Isusom Kristom. Prvi korak ka tome naše je krštenje kojim postajemo članovima Njegovom Tijela.

Nitko osim Isusa Krista, koji je Sin vječnoga Boga, ne može nam govoriti i u nama probuditi sliku sina. Zato nas poziva da ga slijedimo, da budemo kao On, da dijelimo život s Njim, Njegove riječi, Njegove osjećaje, Njegovu smrt i uskruće. Sin Božji postao je čovjekom kako bi Božji poziv zauvijek zaživio u nama. Svi redci u Evanđelju, direktno ili indirektno, imaju značaj poziva.

Veza Isusa i Njegovih sljedbenika nije bila kao ostale veze učitelja i učenika. Običaj je bio da mladići traže školu ili pak učitelja. No, Isusovi učenici nisu odabrali Njega. Isus je učinio prvi korak i pozvao njih. On je taj koji poziva i postavlja uvjete (Mk1,16-20; Lk 9,59-62).

Isus ne poučava neku doktrinu, nego traži potpuno pristupanje Njemu kako bi se mogla ispuniti volja Božja. U nijednoj pak religiji ili vjerskoj grupi ne postoji osobno pristupanje Boga čovjeku kao što je to slučaj s Isusom Kristom. Imperativ: "Slijedi me!" jezgra je Njegovo poziva. Slijediti Isusa, ići za Njim bilo je centar života Njegovih učenika. On je uvijek bio Učitelj, a sljedbenici učenici.

Isus je Sin Božji. Poziva, zove sve. Njegov je poziv univerzalan. Razbija barijere čist-nečist, grešnik-vjernik. Zove one koji su udaljeni od zajednice, uključuje i poziva i one koje su drugi osudili kao najvećim grešnicima. Zove i neke kojima ima povjeriti posebne zadaće. No, kao što i Markovo Evanđelje izvještava, ponajprije su se učenici morali identificirati s Isusom. Jedino tako mogli su krenuti i naviještati Božje Kraljevstvo.

Isusov poziv uključuje posebnu misiju ili služenje: budite ribarima ljudi, navješćujući Božje Kraljevstvo. Poziv je hitan, a odgovor bi trebao biti brz i bezrezervan. Ne vrijede suptilni odgovori ili pravljenje da se ne čuje. Njegov se poziv ne može iskriviti. Na poziv Isusov Njegovi učenici odgovoraju odmah i cijelim svojim životom, do kraja svog života. To njihove živote stavlja na kocku, no nije važno. Isus na brojna naša pitanja odgovara: "Dođi i vidjet ćeš" (Iv 1, 39). Tako je Isus odgovorio učenicima Ivana Krstitelja koji ga upitaše gdje stanuje. U tim riječima pronalazimo značenje bivanja učenikom Isusa Krista. U toj sceni koje nam donosi Evanđelje priznajemo svu tajnu poziva biti kršćaninom.

Učenici su slijedili Krista. Izraz 'slijediti Krista' najdraži je izraz iz Svetog Pisma koji označava učenje. Slijedi se se jedna osoba, jedan program ili jedna ideologija. Kada Isus govori svojim učenicima, kaže: "Slijedi me, kao što ovce slijede svog pastira" (Iv 10,4.5.27).

"Isus im zatim ponovno progovori: Ja sam svjetlost svijeta, tko ide za mnom, neće hoditi u tami, nego će imati svjetlost života" (Iv 8,12).

"Odgovori mu Isus: Djelo je Božje da vjerujete u onoga koga je On poslao" (Iv 6,29).

Učenici su dakle pozvani slijediti ga i živjeti kao On. Taj isti poziv Isus upućuje i svakom čovjeku. Kako bi se taj poziv mogao čuti, potrebni su traženje i darežljivost, jer inače se vrlo teško percipira.

Kršćanstvo uči istini i ljubavi. Sva srca traže isto: sreću, ljubav, radost, smisao života itd. A sve to možemo pronaći upoznavajući Krista, odgovaranjem na Njegov poziv na suživot s Njim.

Prvi Isusovi učenici iskusili su da Isusov poziv zapravo daje život. Slijediti Krista znači dijeliti Njegovu sudbinu i biti i djelovati kao On. Konkretnije, to znači živjeti istu povezanost s Ocem i s ljudima. Isusovi učenici prihvaćaju život kao dar od Boga primljen.

Sav Isusov život posvećen je jednoj misiji. U tome se očituje Njegova poslušnost Ocu i neizmjerena ljubav prema braći: "Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje"

(Iv 15,13).

Isus svoje učenike čini sudionicima zadaće koju je primio od Oca." Kao što mene posla Otac i ja šaljem vas!" (Iv 20,21). Pozvani smo dakle širiti ljubav.

Različiti su načini na koje možemo to činiti, no temelj učenikovih odgovora je jedan jedini: predati svoj život kao što je učinio Isus.

Isus zove danas. Kršćanski poziv rađa se iz ljubavi Božje i samo se zahvaljujući odgovoru ljubavi može i realizirati. Isus poziva na potpuno predanje i potpuno povjerenje u Boga. Povijest je puna primjera života svetaca koji su u potpunom predanju i slijedenju Isusa svoje života za Njega i svoje bližnje položili.

I mi danas možemo biti pravi Isusovi učenici i s radošću ga slijediti i učiniti ovaj svijet boljim i ljepšim. Već samim krštenjem pozvani smo na konkretno djelovanje, na ljubljenje svojih bližnjih i nesebično darivanje drugima. Ako i zaglibimo, ako se pogubimo na tom putu, nikad nije kasno vratiti se na pravi put i pravim odgovorom odgovarati na Isusov poziv. Isus nam uvijek uzvraća ljubavlju, uvijek nas gleda s ljubavlju. Za neke ima i radikalnije opcije. Gospodin neke poziva na potpuno predanje i služenje Njemu. Važno je taj poziv dobro osluhnuti i ne prepasti se već hrabrim koracima krenuti kuda Gospodinov glas šalje. Isto tako, oni koji osjećaju spremni i koji se odluče na brak, također trebaju dobro osluhnuti i dobro razumjeti što to znači. I to je poseban životni put.

3. Naš odgovor

Sva je kršćanska povijest zapravo povijest dijaloga između Boga i čovjeka, između ljubavi Božje koja poziva i slobode čovjeka koja odgovara na ljubav Božju. To je susret dviju sloboda. Nešto je najsvetije, nešto što traži potpuno poštovanje.

Isus na svoj poziv želi slobodan odgovor čovjeka. Želi pozitivan odgovor koji znači trajno sudjelovanje u projektu koji Bog ima za svakog od nas i uvijek nam postavlja više i više mete. Na nama je hoćemo li pozitivno odgovoriti i slijediti ga.

Crkva slijedi Isusov primjer. I zato posebnu pažnju usmjerava i na svoje mlade, biva uz njih i u radosti i u slavlju, ali i u težim životnim trenucima, potiče i pomaže da odgovori na Kristov poziv budu pozitivni, da se ustraje u njima.

Moguće je da će na Kristov poziv netko odgovoriti s "ne". Moguće je da netko zaglibi u materijalnom svijetu i ne vidi dalje od toga. No, postoji i dalji horizont. Isus je mladom bogatašu rekao neka proda sve što ima, neka sve da siromašnima i da će tako imati pravo bogatstvo na nebu. Jedino oslobođeni ovozemaljskih okova možemo u potpunosti i iskreno slijediti Isusa. A Isus, On čeka. Daje nam slobodu biranja odgovora. Poštuje naše odluke, našu slobodu, ali ujedno se nada da ćemo prepoznati i slijediti pravi put.

Iz Evandelja

Tada dođe Isus iz Galileje na Jordan Ivanu da ga on krsti. Ivan ga odvrćaše: "Ti mene treba da krstiš, a ti da k meni dolaziš?" Ali mu Isus odgovori: "Pusti sada! Ta dolikuje nam da tako ispunimo svu pravednost!" Tada mu popusti. (Mt 3, 13-15)

I gle, pristupi mu netko i reče: "Učitelju, koje mi je dobro činiti da imam život vječni?" A on mu reče: "Što me pitaš o dobrome? Jedan je samo dobar! Ali ako hoćeš u život ući, čuvaj zapovijedi." Upita ga: "Koje?" A Isus reče: Ne ubij! Ne čini preljuba! Ne ukradi! Ne svjedoči lažno! oca i majku! I ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga!" Kaže mu mladić: "Sve sam to čuvao. Što mi još nedostaje?" Reče mu Isus: "Hoćeš li biti savršen, idi, prodaj što imaš i podaj siromasima pa ćeš imati blago na nebu. A onda dođi i idi za mnom." Na tu riječ ode mladić žalostan jer imашe velik imetak. (Mt 19, 16-22)

Dok se jednom oko njega gurao narod da čuje riječ Božju, stajaše on pokraj Genezaretskog jezera. Spazi dvije lađe gdje stoje uz obalu; ribari bili izašli iz njih i ispirali mreže. Uđe u jednu od tih lađa; bila je Šimunova pa zamoli Šimuna da malo otisne od kraja. Sjedne te iz lađe poučavaše mnoštvo. Kada dovrši pouku, reče Šimunu: "Izvezi na pučinu i bacite mreže za lov." Odgovori Šimun: "Učitelju, svu smo se noć trudili i ništa ne ulovismo, ali na tvoju riječ bacit ću mreže." Učiniše tako te uhvatiše veoma mnogo riba; mreže im se gotovo razdirale. Mahnuše drugovima na drugoj lađi da im dođu pomoći. Oni dođoše i napuniše obje lađe, umalo im ne potonuše. Vidjevši to, Šimun Petar pade do nogu Isusovih govoreći: "Idi od mene! Grešan sam čovjek, Gospodine!" Zbog lovine riba što ih uloviše bijaše se zapanjio on i svi koji bijahu s njime, a tako i Jakov i Ivan, Zebedejevi sinovi, drugovi Šimunovi. Isus reče Šimunu: "Ne boj se! Odsada ćeš loviti ljude!" (Lk 5, 1-11)

Katekizam Katoličke Crkve

858 Isus je Očev poslanik. Od početka svoje službe, on "pozove koje sam htjede i ustanovi Dvanaesticu da budu s njim i da ih šalje propovijedati" (Mk 3, 13-14). Od tada će oni biti njegovi poslanici (to upravo znači grčka riječ "apostoloi"). U njima nastavlja on svoje poslanje: "Kao što mene posla Otac, tako i ja šaljem vas." (Iv 20,21). Njihova je služba nastavak njegova poslanja: "Tko vas prima, mene prima", rekao je Dvanaesticu (Mt 10,40).

859 Isus ih je pridružio svojem poslanju koje je primio od Oca: kao "što Sin ne može ništa učiniti sam od sebe" (Iv 5,19,30), nego sve prima od Oca koji ga je poslao, tako i oni koje Isus šalje ne mogu učiniti ništa bez njega, od njega primaju nalog poslanja i vlast da ga ispune. Kristovi apostoli znadu dakle da ih je Bog odabrao za "poslužitelje Novoga saveza" (2Kor 3,6), "poslužitelje Božje" (2Kor 6,4), "Kristove poslanike" (2Kor 5,20), "službenike Kristove i upravitelje otajstava Božjih" (1Kor 4,1).

860 U poslanju apostola ima jedan neprenosiv oblik: biti izabrani svjedoci uskruća Gospodnjega i temelji Crkve. Ali postoji i trajni vidik njihova poslanja. Krist im je obećao da će biti s njima sve do svršetka svijeta. "Božansko poslanje, koje je Krist povjerio apostolima, trajat će do svršetka vjekova, jer je Evanđelje, koje treba da oni propovijedaju, za Crkvu u svako vrijeme počelo svega njezin aživota. Zato su se apostoli (...) pobrinuli da ustanove nasljednike."

940 "Budući da je laičkom staležu svojstveno da živi posred svijeta i svjetovnih poslova, laici su od Boga pozvani da, ispunjeni kršćanskim duhom, poput kvasca u svijetu vrše svoj apostolat."

941 Laici imaju udjela u Kristovu svećeništvu: s njim sve više sjedinjeni oni razvijaju milost krštenja i potvrde u svim dimenzijama osobnog, obiteljskog, društvenog i crkvenog života, te tako ostvaruju poziv na svetost upućen svim krštenicima.

942 Po svojem proročkom poslanju, laici su također pozvani da u svemu, usred ljudskog društva, budu Kristovi svjedoci.

943 Po svojem kraljevskom poslanju, laici imaju moć da samoprijegom i svetošću života u sebi i u svijetu pobijede kraljevstvo grijeha.

944 Bogu posvećeni život je bitno određen javnim zavjetovanjem evanđeoskih savjeta siromaštva, čistoće i poslušnosti u stalnom od Crkve potvrđenom staležu.

945 Izručen Bogu i ljubeći ga iznad svega, onaj koji mu već po krštenju pripada nalazi se u staležu posvećenog života intimnije posvećen Božjem služenju i dobru cijele Crkve.

Svjedočanstvo

"Kao što je Magdalena pronašla ono što je tražila, tako sam i ja. Nisam postujala u svojim traganjima. Vodile su me riječi apostola da niti najsavršeniji darovi nisu ništa bez ljubavi. Smatrala sam se dijelom mističnog tijela Crkve, međutim, nisam se prepoznala ni u jednom članu koje opisuje Sveti Pavao. Zapravo, željela sam se prepoznati u svima.

Milosrđe mi je dalo ključ do mog poziva. Shvatila sam da Crkva ima tijelo sačinjeno od različitih članova. Shvatila sam da Crkva ima srce, srce puno ljubavi.

Shvatila sam da je ljubav jedina koja pokreće članove Crkve. Shvatila sam da ako se ljubav ugasi, apostoli više neće naviještati Evanđelje, mučenici više neće prolijevati svoju krv...

Shvatila sam da je u osnovi svega ljubav. Shvatila sam da je ljubav sve, da ljubav obilježava sva vremena i sva mjesta. To je samo jedna riječ: ljubav, a tako je snažna u svojim djelima. Ljubav je vječna.

I napokon sam uvidjela svoj poziv. Moj poziv bila je sama Ljubav.

Da, pronašla sam svoje mjesto u Crkvi, i to mjesto mi je sam Krist dao. Moji su snovi bili ostvareni."

(Tereza od malog Isusa, Autobiografija, poglavlje IX)

MOLITVA (Sveti Ignacije Loyolski)

Sretan je onaj koji je svoje povjerenje dao Gospodinu.

Koliko si divota stvorio, Gospodine, Bože moj.

Kolike planove u našu korist.

Neusporediv si.

Pokušao sam sva tvoja djela i planove izbrojiti, ali to nadilazi sve brojeve.

Ne želiš žrtve i ponude, a svejedno si mi otvorio sluh.

Ne tražiš žrtvu izdahnuća, pa stoga kažem:

Tu sam, kao što piše u Tvojim knjizi, da vršim volju Tvoju.

Gospodine, uzmi svu moju slobodu, moje sjećanje, moje shvaćanje i svu moju volju,
sve što

imam i sve što posjedujem.

Ti si mi sve dao, Tebi Gospodine sve vraćam.

Sve je Tvoje.

Daj mi svoju ljubav, to mi je dovoljno.